

דא"ה רעוא דרעוין פרשת בלק תשס"ח

כי מראש צרים אראנו ומגבלות אשורנו הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתושב: (במדבר כ"ג, ט')

מניעות בעבודת ה', וגם כשמתגבר ברצונות וכיסופים להיות כרצונו ית', אינו עולה בידו, ואף אחר שהתחיל כמה וכמה פעמים, שוב מערים עליו הבעל דבר מניעות והסתות וחלישות הדעת, להפילו מקדושת יהדותו.

לזה מזהיר הכתוב לך עמי בא בחדריך, וסגור דלתך בעדך, לחפש ולמצוא איזה מקום שאין מפריעין לו, ולשבת עם השי"ת לבדו, ולשיח לפננו כל לבו, לגלות לו כל רצונותיו, ובזה ממתיק הדין, כמו"ש 'עד יעבור זעם' א).

כי בעוה"ז ישנן הרבה מניעות, ובכלליות העולמות כריאה יצירה עשייה יש בהם מניעות של קנאה תאוה וכבוד, שזה מונע מאד מעבודת ה'. ולזה צריך בחי' ה'ן עם לבדד ישכון, שצריך לעלות לעולם האצילות שנקרא עולם הבדידות, להתבטל לבורא כל העולמים, שבזה נתבטלים כל הבלי עוה"ז, ע"י שיושב לבדו עם השי"ת.

ופרש"י הק': **כי מראש צרים אראנו.** אני מסתכל בראשיתם ובתהלת שרשיהם ואני רואה אותם מיוסדים וחזקים כצורים וגבעות הללו ע"י אבות ואמהות: **הן עם לבדד ישכון.** הוא אשר זכו לו אבותיו לשכון בדד כתרנומו: **ובגוים לא יתחשב.** כתרנומו לא יהיו נעשין כלה עם שאר האומות עו"ג שנאמר (ירמיה ל' י"א) **כי אעשה כלה בכל הגוים וגו'** אינן נמנין עם השאר. ד"א כשהן שמחין אין אומה שמחה עמהם שנאמר (דברים ל"ב, י"ב) **ה' בדד ינחנו.** וכשהאומות עו"ג בטובה הם אוכלין עם כל אחד ואחד ואין עולה להם מן החשבון וזהו ובגוים לא יתחשב:

א. הן עם לבדד ישכון עיקר תפארתן של ישראל ע"י הבדידות

כתיב לך עמי בא בחדריך וסגור דלתך בעדך **חבי כמעט רגע עד יעבור זעם'** (ישעיה כ"ו, כ'). דכשעובר על האדם

(א) וכן מפרש מוהרנ"ת זי"ע על מה שבלעם בעצמו מודה ומשבח את בני ישראל, ה'ן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב' וזלה"ק (הל' ברכת השחר ה' פז) : "וזהו ה'ן עם לבדד ישכון. שהם עם קדוש כזה ששוכנים לבדד. שהם מקיימים לך עמי בא בחדריך וסגור דלתך בעדך **חבי כמעט רגע עד יעבור זעם** (ישעיה כ"ו).

וזהו הנהגת צדיקי אמת שגם כשיושבים עם בני אדם ומדברים עמם, לכם אינו שם כלל, אלא דבקים בהתבודדות העליון.

ב. ע"י בחי' ההתבודדות זוכים לכלול עולמות בי"ע לאצילות

כי צריך לדעת שהתכלית שהשי"ת ברא נשמות ישראל, הוא כי נתאוו להיות לו ית' דירה בתחתונים (תנחומא נשא). והוא רוצה להתגלות בעולם התחתון, שיודרך ויתעלה חזרה לדרגת אצילות, זהו רצונו ית' להתגלות דייקא בעולמות התחתונים, שיודכבו ויעלו בבחי' עולם האצילות. וכנודע שזהו עיקר עבודת הצדיקים להעלות בחי' בי"ע חזרה לאצילות.

וכאן נמצא הדרך שכל אחד יזכה לכך, והוא ע"י בחי' הן עם לבדד ישכון,

ושופך לבו כדבר איש אל רעהו, על כל מה שנעשה עימו בהאי עלמא, ממש כמו שמדברים בזה העולם עם חברו על כל עניניו, ובוה הוא נכלל בבחי' הן עם לבדד ישכון, לזכות לשכון בדביקות בעולם הבדידות, ששם האדם מקושר לה' בכל האופנים, הן דביקות בבחי' חב"ד הן דביקות בחי' הג"ת והן דביקות בחי' נה"י. כי כל מה שיש בעוה"ז הם השתלשלות לגלות הקשר של האדם עם הבורא ית"ש. וכשנפול האדם בגלות בעוה"ז, הרי הוא כנע ונד בארץ, שהוא קלי' קין, נע ונד בכל מיני ענינים אשר מפריעים לנפשו. ואין לזה שום עצה בעולם רק הן עם לבדד ישכון, לעלות לעולם הבדידות, וסגור דלתך בעדך, וחבי כמעט רגע עד יעבור זעם, והוא ע"י שמדבר עם ה' כל לבו, שבזה יוכל לזכות לכל טוב שבכל העולמות.

שהם מתבודדים בינם לבין קונם ושופכים שיחתם לפניו בכל פעם וחושבים בכל יום על אחריתם וסופם האחרון. ועל ידי זה הם בטוחים מכל צר ואויב ומסמיך כי הם מסתירים עצמם בצל כנפיו יתברך תמיד בבחינת (תהלים ל"ב) אתה סתר לי וכו' שזהו בחינת ישכון ישראל במה בדד עין יעקב וכו' (דברים ל"ג) בחינת כי אתה ה' לבדד לבטל תושבני (תהלים ד'). שעל ידי בחינת בדד בחינת התבודדות על ידי זה שוכן ישראל במה תמיד. כי מי זה ערב את לבו לגשת אל השם יתברך שהם מסתירים עצמן אצלו יתברך בבחינת (שם צ"א) לא תירא פחד לילה מחיך יעוף יומם וכו' וכו' רק בעיניך תביש ושלומת רשעים תראה כי אתה ה' מחסי עליון שמת מעונך. כי הם שמים מעונם ודירתם ומכטחם אצלו יתברך על ידי התבודדותם שעוסקים לסלק מחשבתם מכל החבלים של זה העולם ולבטל רצונם אליו יתברך. וזהו (במדבר כ"ג) ובגוים לא יתחשב ותרגום יונתן וירושלמי ובנימוס עממיא לא מתערבין שאינם רודפין אחר נימוסי העובדי כוכבים ואחר ריבוי כלי בית וכלי כסף ותכשיטין וכו' ושאר דברים המרבים הבל שלהם. רק מסלקים כל מחשבותם מכל זה ומתבודדין ושופכים שיחם ברצונות טובים וכיסופין חזקים וגעגועים נמרצים אליו יתברך. וזה (שם) מי מנה עפר יעקב, מי יוכל למנות ולשער יקרת קדושת כל פסיעה ופסיעה שדורכים על העפר כשהולכים לדברים שבקדושה כגון לבית כנסת ולבית מדרש ולקבל פני רבם דקדושה ולשפוך שיחם בהתבודדות לפני השם יתברך, שמכל פסיעה ופסיעה שדורסים על העפר נעשים תיקונים ושעשועים גדולים למעלה שאי אפשר למנותם ולשערם".

עם השי"ת. ובזה יחזור להרגיש הקשר עם בורא כל העולמים.

ג. כמה שמדבק עצמו בעת התפילה, יוכל לרדת לבי"ע ולא ינזק

וע"י שדבק בעולם העליון בהתבודדות, יוכל אחר התפילה לרדת הורה לעולמות בי"ע כראוי ולא ינזק, כי ע"י שקיים 'סגור דלתך בעדך', עי"ז זוכה לבחי' 'עד יעבור זעם', היינו שאין מפריע לו בחי' הבי"ע כי כבר העביר הזעם והפירוד. כי כל כח הקטרוג של הס"א ח"ו הוא רק בעולמות התחתונים כשהם בבחי' פירוד. אבל ישראל נאמר בהם 'כי מראש צורים אראנו, ומגבעות אשורנו', שיש להם דרך לעלות לקדושת האבות והאמהות, כמו"ש בתחילת התפילה אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב, וע"י שמתקשר לשרשו, לאבחה"ק, זוכה לקבל כח לכלול את בחי' הפירוד באחדות.

ד. כח התפילה לתקן הנשמה ולהעלותה אל האבחה"ק אפי' אם אינו ראוי

והנה דרך ההתדבקות בקדושת האבחה"ק הוא בהבל הפה היוצא מפיו בתיבות התפילה, כמו"ש בזה"ק שיש קול ודיבור, וההבל כלול ממים אש ורוח, שהוא בחי' אברהם יצחק ויעקב, בחי' הג"ת, וכן צריך האדם בעת שמוציא דיבורי התפילה מפיו, להרגיש קדושת האבחה"ק. כי באמת כל יהודי שמתפלל הוא עולה לעולמות עליונים, והוא עולה עם האבחה"ק לשרש

שמהזירים עצמם למדרגת האצי' ליחוד ודביקות באלקים חיים, ובכל מקום שהצדיק נמצא הוא תופס בשרש הדבר, בבחי' 'סגור דלתך בעדך', שסוגר עצמו מכל מציאות הנפרד שבזה העולם. כי הצדיק יש לו כח לרדת לבי"ע (עולמות בריאה יצירה עשיה) להעלותו לבחי' אצילות. ולכן מרגיל עצמו תמיד לחיות בבחי' הן עם לבדד ישכון.

ולא רק בעת ההתבודדות אלא גם בתפילת שמונה עשרה, שהרי כשיהודי מתפלל שמונה עשרה אינו דבר פשוט כלל, נשמתו עולה לעולם האצילות, בחי' הן עם לבדד ישכון. דהנה השי"ת קבע לנו זמנים קבועים בכל יום בעת התפילות, וכן ביום שבת קודש, שהם זמנים המסוגלים שבהם יוכל האדם להשיג מהו אור הקודש העליון, עולם האחדות, והוא ע"י שסוגר כל מציאותו מכל מציאות שיש בעולם, ויזכה להרגיש הקשר עם ה' יותר מכל הקשרים שיש בעולם שהם אפס ואין, כי הקשר שיש לנשמות ישראל כבוראם זהו הקשר היחיד שיש באמת בעולם. וכל מה שעובר על הנפש הוא ע"י שאינו חי את הקשר עם הבורא ית', ולכן עליו לסגור המציאות של עוה"ז להכנס לתפילת שמונה עשרה ולעלות אל הקשר העליון. ובאמת לא רק בעת התפילה, אלא גם בכל עת ובכל שעה, כמו"ש בעל התניא שבכל עת אפי' שלא בעת תפילת שמונה עשרה יש לעלות ולהדבק בבורא ית' כבמדרגת שמונה עשרה. כ"ש באמצע י"ח שהוא עת התגלות המוחין, אזי צריך בודאי לאחוז ולהרגיש בחי' הבדידות העליון, להיות לבד

החיות שיש בעולם, כי כל מה שיש איזה עונג או חיות בזה העולם הוא רק נהורא דקיק, אור קטן מאד המאיר כניצוץ מאור האמת, ונחשב כאפס ואין, וכן כל הכבוד והתאווה שבעוה"ז הם ממש אפס ואין לגבי אא"ם ב"ה. כשאדם מתדבק באלקותו ית"ש, הרי הוא נכלל בעולמות עליונים, שהוא כבוד יותר מכל הכבוד דהאי עלמא, וזוכה לכל התענוגים האמיתיים יותר מכל התענוגים ששייך בהאי עלמא, ונותנים לו כל המדרגות וכל הענינים שרוצה, כי נכלל בהיכלות האמיתים.

ויש"ב 'מי מנה עפר יעקב', שיש בכח האדם להדבק ביחודים העליונים בכל ג' היחודים חב"ד חג"ת נה"י שמכוון כנגד בי"ע, ע"י שהאדם מתדבק עצמו למעלה, ונכלל בבחי' קנאה העליון כמו"ש 'בקנאו את קנאתי' (ועיין בלקו"מ סי' רע"ח). וכן זכה פנחס לגרש כל הקלי' ולהדבק בעולם העליון שנקרא בקנאו את קנאתי, שאינו מקנא לשום אדם רק להשי"ת כביכול. שבוה מדבק עצמו בכבוד עליון ובתאוה העליון.

ה. בלעם ובלק חיבור הרע שבקין והרע שבהבל

ורבינו האריז"ל מנלה (בשער הפסוקים פ' בלק) שבלעם היה מבחי' הרע של הבל, ובלק מהרע של קין, וקלי' בלק גרוע יותר מקלי' בלעם. כמו"ש הגר"א שבחי' הבל יש לו המתקה, אבל קלי' קין בחי' מעשה קשה מאד להמתיקו. ובלק היה קלי' קשה מאד ועוד ע"י שהקריב מ"ב המזבחות שהוא כנגד קין המושרש בבינה בחי' שם

נשמתו. אפי' שאין מבינים בפועל באלו הענינים, אבל בעצם האמונה שמאמין שהתפילה עולה למעלה הרי הוא נכלל בעליית התפילה. כמושהו"ל שלעתיד לבא ישאלו למה יש לאלו הזכות ללמוד עם האבה"ק, והרי לא למדו תורה כראוי, והשי"ת עונה, ראויים הם, הן שלי, כי מי שזוכה בחיים חיותו לבחי' הן עם לבדד ישכון, שעוזב בלבולי עוה"ז דבי"ע, ומנתק עצמו מהצער והכבוד של עוה"ז, ומתפרד מכל מקום שאין שם קשר לה', ועולה לבחי' הן עם לבדד ישכון, שחוזר למקום אהוי"ר ודביקות, שהוא אור אבה"ק, שם מתגלה ההבל של האבה"ק. וזה נקרא ממש כמו שמדבר עם האבה"ק, ומטייל עמם. ונפתחים לו היכלות האבה"ק. ואפי' שאינו בשלימות בכל דרגות הקדושה, אבל השי"ת אומר עליו 'אלו הם שלי, אפי' שאינו מתוקן בשאר הדברים. ולכן לא יאמר האדם כיון שאינו מתוקן בשאר הדברים איך אתעלה בעת התפילה, כי אדרבה התפילה בכחה להציל את האדם מכל רע, ואדרבה יש להתעורר לכל הפחות בעת התפילה להתעלות.

ותלמידי הבעש"ט אמרו שאפי' ע"י תפילה אחת זוכה לעלות, אף שנכשל במה שנכשל, מ"מ בשעת התפילה יתדבק למעלה, כי התפילה מתקן הכל, אפי' שנפל למקום שנפל, ולפני התפילה היה בעולמות של קנאה תאוה וכבוד, מ"מ בעת התפילה יתקשר היטב, ולא דווקא בעת התפילה, אלא בכל רגע שמדבק עצמו הדק היטב עם השי"ת, ירגיש כזה חיות דקדושה שיש בו חיות יותר מכל

ואז מתגלה האחדות שבנשמות ישראל, שאפי' אם יש איזה מחלוקת הוא רק בחיצוניות ולא בפנימיות כלל. דאדרבה ישראל באמת הם באחדות בפנימיותם, כאחד ממש, בבחי' 'מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ'. ובזכות האחדות נתבטלים כל הקלי' דבלעם ובלק, ובני ישראל שבים בתשובה כראוי.

ז. הכנת קליפת בלעם ע"י תפילה בהתבודדות

ונחזור לעיל שלזכות לבדידות וסגירות בדביקות דקדושה אינו דבר קשה כ"כ, כי הבל הוא בחי' מלכות, בסוד אבא יסד ברתא, שהוא כנגד קלי' בלעם, אשר הוא יותר בנקל לתקן בתחילה, לצאת מעוה"ז ולהכנס לבדידות העליון. כי הוא בחי' נקבה שעולה להכמה, בחי' בזאת יבא אהרן אל הקודש. כנ"ל שכשאדם מתפלל צריך לצאת ממציאות עוה"ז, ולא יעניין אותו כלום מעוה"ז, כדוגמת חסידים הראשונים שהיו שוהים שעה אחת להסיה דעתם מכל מציאות עוה"ז, ועי"ז לעזוב כל הקשרים של קנאה ותאוה וכבוד, ולהתייחד ביחוד העליון, בחי' מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע ישראל, שבזה כובשים קלי' בלעם, וזוכים לבחי' מה טובו, טוב בגי' אהו"ה - א"ת השמים ואת הארץ, לקשר הארציות לדביקות העליון. כי תכלית התפילה הוא דביקות, להסיה דעת בכל הכחות ממציאות עוה"ז, ואזי מקבל חיות ממציאות הבורא ית', שהכל לכל הוא אלקותו ית"ש.

מ"ב. כי הבל משורש חכמה וקין נשרש בבינה.

ועיקר הסכנה היא ע"י התחברות בחינות בלעם ובלק יחד, בחי' קין והבל כאחד, כי בלק ידע שבלי בלעם אין לו כלום, שזהו בינה בלי חכמה, ישמעאל מושרש בחכמה עשיו בבינה. וכששניהם מתחברים בלעם ובלק, בחינות ע"ז וזנות כאחד, מתגלה קלי' עמוקה מאד.

ו. הכח להכניעם ע"י הטוב שבקין והבל, לחבר הראש והגוף בסוד שם ע"ב ומ"ב

ועיקר התיקון באהרית הימים, הוא ע"י שמחברים הראש והגוף. בסוד שם ע"ב ושם מ"ב. וביאור הענין, כי כל מה שיש כח להסמ"א לתפוס הנשמות, הוא ע"י התחברותם של בלעם ובלק, בחי' עשיו וישמעאל, פגם ע"ז וזנות. ולכן צריך להתגבר כנגדם בקדושה לחבר בקדושה סוד שם ע"ב ושם מ"ב. בחי' הראש והגוף. שכל הידיעות שיש בראש, ימשיך למעשה. בכח ההבל היוצא מהפה ונמשך להגוף. שהוא סוד יחוד הכתר, חיבור יש ואין כחדא. ועי"ז יתוקנו נשמות הערב רב.

כ"ב מראש צורים אראנו אפי' אם למטה יש להם איזו אחיזה, אבל ישראל עולים לראש לייחד בשורש השורשים, בנקודת הרדל"א נקודת האמונה. ודבקים בראש צורים, ועי"ז מקבלים הכח להמשיך שפע ז' הבלים מן הפה לז"ת דעתיק שבזה נתקנין ג' הרגלים דבחי' חג"ת. ובוה מתקשר הטוב שבקין ושבהבל.

ח. אחר התפילה ישנה עבודה קשה יותר להכניע קלי' בלק קלי' קין

אבל עיקר הקושי הוא להכניע קלי' בלק בחי' קין, שבונה מ"ב מזבחות, בסוד השם אנא בכח בחי' מציאות עוה"ו, כי אפי' אדם שכן זכה להתפלל ולהכניע קלי' בלעם, לתקן הג"ר, ומרגיש ההבל העליון שיש אצל האבה"ק, וזכה לדביקות עליון, אבל אח"כ בעיקר צריך לזכות להכניע קלי' בלק, בחי' ז"ת שבונה מ"ב מזבחות, שאחר התפילה כשהוזר לעולם הזה, בחי' מעשי האדם. אזי צריך ישועה שיזכה להוציא מוכח אל הפועל כל מה שצריך.

ואפי' כשאדם מדבק עצמו בעת התפילה, כשבא למעשה קשה לו להשלים עבודתו בכל היום. ושורש הדבר, כי שם הק' אנא בכח הוא בחי' הז"ת, סוד הבל הפה ששם מתגלה אור האבה"ק כנ"ל, שזה משפיע ויורד למטה למטה להז"ת, בסוד 'אפיים' תיקון המישי, שהוא מקום פנוי שמשם יורד ההבל עד מקום הז"ת. שעיי'ז תפעל התפילה למעשה על האדם.

ט. הסתלקות מ"ב הילדים ע"י שהסתכל בהם אלישע

ואיתא בכתבים (שער הגלגולים ל"ב) שאלישע היה גלגול קין, ומה שהיה אצל קין 'אל מנחתו לא שעח', נעשה אותיות אלישע 'אלי שעח'. והוא היה צריך לתקן הטוב שבקין, אלו הם מ"ב הילדים שנהרגו כשאמרו לאלישע עלה קרח וכו'. שאלו הן נשמות ערב רב שהנפשות שלהם מתגלגלים באחרית הימים, בבחי' נשמות

העשוקות שצריך לתקנם, וקשה מאד לתקן נשמות ערב רב.

כי ישנן ש"ע נהורין דאלישע שהסתכל על מ"ב הילדים וראה שאין בהם טוב וע"י הסתכלותו באו הדוכים ואכלום. כי זהו קליפת קין שקשה מאד לתקנו. בחי' למעשה. כי קשה מאד לפעול העבודה למעשה עד הסוף בשלמות, אפי' צדיקים וכ"ש לאנשים פשוטים, גם כשהאדם זוכה להתדבק בהבל הקדוש בעת התפילה, אבל לקיים למעשה מונעת קלי' הערב רב, שהם קלי' קין, שממשיכים הרע בבני ישראל שלא יפעלו העבודה למעשה.

י. אפי' אלישע בחי' הארת ש"ע נהורין ראה קושי הפעולה למעשה

ואפי' אלישע שהוא בחי' הארת ש"ע נהורין, אעפ"כ הוא רק בסוד מ"ט שערים ולא בשער הנ'. כמו שמגלה רבינו האר"י ז"ל שמו"ט שערי בינה האירו ביציאת מצרים, עד שזכו אח"כ בשבועות לעלות לשער הנ'. אלו המ"ט שערי בינה נמשכים מאור ש"ע נהורין דפנים עליונים. כי שם הוי"ה פשוט ומלא ומלא דמלא כגי' מ"ב, ובכלליות הוא כנגד מ"ט שערים. ואפי' אלישע שהוא ענין ש"ע נהורין, שהוא בחי' עבודת ה' בפועל, מ"מ צריך להתעלות יותר ויותר לאין הגמור כי בלי זה קשה לו להוציא לפועל את עבודתו. וסוד הדבר שיש פלוגתא בין בחינות מ"ב וע"ב. בין ראש לגוף.

וכנ"ל שתפילה בדביקות זה בחי' הארת הנוק' שבתפילה, אבל בחי' הזכר שהוא להוציא מן הכח לפועל, בזה קשה

לשוב בתשובה על אי קיום הלכות פרטיות, יבקש להשי"ת על זה. כי ע"י שהאדם מדבק עצמו בדביקות השרשי, שעולה לבדידות עם ה', בזה באמת עושה תשובה על כל פרטי התורה. כי מדבק עצמו לשרשו בכל פרטי התורה, ומבטל עצמו לקדושת כל הצדיקים, ומייחד עצמו באמת לבורא ית', אפי' אם בפועל לא הצליח.

וזהו שורש העליון של ג' העולמות, אור קדמון אור צה ואור מצוחצה, אשר שם נגלים כוחות נוראים, בסוד שועתינו קבל וכו', כי כמו שיש שם אנא בכח בוז"ת כן יש שם אנא בכח בג"ר, שהוא סוד השכינה שמעל ראש האדם, שע"ז יכול לקשר עצמו לכל הקדושות, ולכל חלקי התורה אפי' אם לא למדס למעשה. וכן לכל חלק קיום התורה אפי' שעדיין אינו שם בפועל. והוא בסוד 'מגבעות אשורנו' להתעלות למעלה ולהדבק בכל פרט ובכל ענין ובכל קדושה ובכל צדיק ובכל עבודה, ליחד אורות עליונים. כי שם אין כח לסמ"א לשלום. שכל שליטת קלי' קין הוא רק בפועל, אבל בשורש העליון אין לו כח. ושם בוז הדביקות, הוא מקשר עצמו לפרטי כל המצוות וכל התורה"ק.

כשאדם זוכה ליחד בשרשים העליונים כל הפרטים, ומשתוקק לכל המצוות, ועושה מתורות תפילות, ומבקש ממנו ית' לזכות לקיים כל התורה"ק. וכיון שבקש, הוא נענה מיד, ומיד נהנה מהיחוד של ההשתוקקות לזאת המצוה.

וזהו ענין שעלה לאין העליון, שהוא גבוה מ"מ"ט שערים, גבוה מש"ע נהורין דאליש"ע כי זוכה לכלליות שער הנ'. בחי'

מאד להצליח, וכמ"ש הגר"א בפירוש ספד"צ שהזכר קשה לתקן יותר מהנוק', והוא מה שראה אליש"ע במ"ב הילדים שאין להם תיקון עד סוף כל הדורות, כי באמת עד דור אחרון קשה מאד לתקן קלי' קין, שקשה להוציא לפועל למעשה, עד הגאולה השלימה. כי עובר על בני ישראל כ"כ הרבה מניעות מלהשלים התיקון.

יא. העצה לתקן קלי' קין, ע"י הדביקות העליון למעלה מש"ע נהורין

והעצה על זה היא המדרגה היותר גבוה מ"מ"ט שערים שבו נשרש סוד אליש"ע, והוא השער הנ', בחי' מה טובו אוהליך, שיש נקודה שהאדם דבוק בבורא בשורש, ומעל הראש [כמ"ש באריז"ל] ישנם ג' אורות, אור קדמון אור צה אור מצוחצה, וכל אחד צריך להדבק בשרש השרשים בסוד תורה דעתיקא סתימאה.

ואפי' מי שאינו מוציא לפועל למעשה, מ"מ יעשה מתורות תפילות. לגלות אחדות השי"ת בכל פרט ופרט שבעולם ושבתוה"ק, ולבקש מהשי"ת כל צרכיו בכל פרט ופרט כגשמיות ובעבודת ה'. אפי' אם למעשה אינו מוציא לפועל, מ"מ יכנס לדביקות בכל פרט, ולבקש מה' על כל פרט, הרי שממשיך דביקות על כל פרט, ובזה מדבק עצמו לה' בכל פרטי התורה. אפי' אם למעשה לא הוציא מהכח לפועל, מ"מ בשורש השרשים במקום האין הנמור, שם הוא מתדבק לכל הצדיקים ולכל הדרכים והבחינות. וכן בכל מה שיש לו

כי בדור האחרון הזה הרי בני ישראל צריכים כ"כ הרבה רחמים, והם"מ וכל הקליפות מונעים, ומנסים להחטיא נשמות ישראל רח"ל, ועיקר כחם כי מצטרפין בלעם ובלק, עשיו ישמעאל, וזה גורם מניעות לקיים למעשה לימוד התורה וקיום המצוות. והעצה היא לסגור עצמו בעת התפילה להתדבק למעלה, ויעשה חשבון הנפש, לבקש מה' רחמים בפרטי פרטיות, בכל רגע ובכל נקודה. בזה יזכה לדביקות בכל מצוה ופרט, כי בכל ענין שבתורה"ק יש חיות רוחני אחר, כשמדבק עצמו בבקשה על כל פרט, אזי יפעל למעשה. כי כבר ייחד למעלה. ואזי נמשך החבל בכה, דיש כח לתפילות ישראל לפעול. ולזה צריך הרבה עקשנות בעת התפילה כי בודאי יש כח לתפילה לפעול. כי כל מה שאדם נמנע לבקש. כי הם"א מקטרג שהשפע לא יומשך, אבל האמת שהתפילה בודאי פועלת, ועיקר הפעולה למעשה הוא ע"י ההתדבקות בשורש העליון. ואז הוא בבחי' צדיק גוזר והקב"ה מקיים, כי זהו עיקר רצון ה' שהאדם יתעקש להתפלל, ועקשן יצליח, כמו תינוק שמתעקש אצל אביו. והצדיק האמת אפי' שיש לו עקשנות עכ"ז יש לו גם מידת סבלנות, ואינו גוזל השפע ה"ו, אלא שמאמין בה' בכל אופן, ומאמין שכל התיקונים הם לטובה, ובטל ומבוטל כעפרא דארעא, כי יודע שה' עושה רק לטובה, ואעפ"כ הוא מתעקש עקשנות דקדושה לייחד ולדבק עצמו בעולמות עליונים, ואזי יש כח חזק להכל הדיבור, ופועל מיד בלי שום מונע כלל. ואז פועל כל מה שיהודי צריך לפעול. להכניע בחי' מ"ב דקל"י המונעת מלקיים למעשה, ומכניע ומהפך

אין העליון, כמ"ש הרה"ק מקאמארנע שאז נמשך האור העליון לא רק בסוד אליש"ע שהיה רק בסוד מ"ט שערים, אף שהיה אורות גבוהים מאד, מ"מ לא תיקן המ"ב הילדים רק הרגם, כי ראה שאי אפשר לפעול למעשה לדורי דורות. אבל כשדבקים באין העליון בעת התפילה והתורה, אזי זוכים להמשיך שבעת שמדברים דיבור, נמשך זה החבל הזך, בסוד ג' רגלים, ונתגלה קשר הראש והגוף. כי כל קליפת בלק הוא מה שאי אפשר לפעול להצליח למעשה, אבל בכח האי ארחא תיקונא המישאה דאתקרי 'אפים', שהוא שביל להמשיך הבלי הפה אל הגוף, אשר הם"א רוצה לסגור זה השביל להפריד בין הראש והגוף, שגם שיש לו דביקות בעת התפילה, כשבא למעשה אינו עושה כלום בעבודתו. משא"כ כשמייחד היהוד בשורש. מיד נפתח זה השביל בשעתא חדא וברגעא חדא, זה פועל ממש כל מעשה. כי מדבק עצמו לא סתם דביקות, אלא באופן של 'מה טובו אוהליך יעקב'. טוב כגו' אהו"ה שמתדבק עצמו בדביקות בשורש העליון, ומבקש בהתבודדות על כל פרטי התורה, בזה זוכה להנות מאור יהוד כל פרטי התורה. להתדבק בכל נשמות ישראל ובכל הצדיקים, לכלליות כל המצוות וכל הפרטים, בזו הדביקות מרגיש עצמות אור העליון של ג' האורות השרשים, ואזי יש כח להוציא החבל מהפה ונפתח האורחא אפיים, ואין כח לקל"י בלק במ"ב מזבחותיו שגורם מניעה למעשה, כי באמת כן יוכל לפעול למעשה, בהארת אור שורשי היהוד העליון הנורא.

וזהו דעה חכמה לנפשך, דלא רק להכנס בבדידות אלא להכלל ביחוד ובתענוג העליון, בעולם האצילות, בסוד חכמה דרדל"א שבזה תזכה לבקש מה' על כל פרט שבתורה. ולהנות בכל פרט שבתורה ולהתקשר לכל הצדיקים. להנות מהיחוד העליון שהכל אלקות, יהוד הוי' אלקים. וזהו 'לנפשך', להדבק בהנפש בחי' מלכות דגנוז ברדל"א, ברוא דאור קדמון אור צח ואור מצוחצה, ע"י שמבקש מה' על כל פרט שבתורה, ומדבק עצמו לה' עי"ז, אפי' שבפועל קשה לו.

וזהו דעה חכמה לנפשך, כי דעת דרדל"א משפיע לפה דאריך, ואזי נצור מצות קדשך, שיוצא החבל מהפה העליון, בכח ג' רגלין, ג' קוי העולמות, ואז מצליח לעבוד את ה' למעשה. שהשפע נמשך בזריזות עד מלכות, בבחי' 'שמור שבת קדשך'. כי השבת אין לה בן זוג. ופי' האריז"ל (שער מאמרי רשב"י פי' ספד"צ פ"א) שהמלכות יש בה רק ט' ספירות ושואלת לי לא נתת בן זוג. משא"כ כשמאיר שער הנז', לא רק מ"ט הכלולים מש"ע נהורין, להרגיש הארת אלקות, אנפין נהירין בעת התפילה, לא רק זה, אלא כשורש השרשים בחי' רדל"א בחי' דוד בן ישי, ששם מתדבק לג' הצדיקים ברעוא דרעוין, שמצח הרצון מאיר מרדל"א בסוד משה יוסף ודוד, ועי"ז מתדבק עצמו למעלה בדביקות כזה, יהוד העליון שנהנה מכל פרט ומכל מצוה, שהוא עצמות כל הקדושות. בחי' מה טובו אהליך, שמרגיש אור הטוב בגי' אהו"ה, ועי"ז יומשך השפע מהכל הפה למטה אל

הכל לקדושה, ומתגלה כבודו ית' בכל העולמות, עד שעין בעין יראו בשוב ה' ציון, בביאת גוא"צ ברחמים.

יב. דעה חכמה לנפשך

כתיב וכו' ויחל העם לזנות, ופי' האריז"ל בכ"מ שכתוב לשון 'עם' הוא קלי ערב רב, והוא הרע שבקין שקשה מאד לתקנו, ובלק גרם ע"י מ"ב מזבחות הריגת מ"ב הילדים ע"י אלישע שאפי' בכח ש"ע נהורין לא יכלו לתקנו. שהוא ענין הנסיונות הקשים שעוברים על נשמות ישראל באחרית הימים. והוא מה שהערב רב מתערבים בישראל ומכניסים זנות, בשימים, שלכאו' צ"ל דבר קל להוציא לפועל כל הענינים בעבודת ה' אלא שהערב רב מונעים מאד להצליח למעשה.

וזהו פירוש דעה חכמה לנפשך, בסוד מה שהגבורות דאבא חכמה נעשים החסדים דאימא, כי שם מ"ב הוא אימא, וגבורות דאבא הם מלכות דאבא בסוד שועתינו קבל ושמע וכו', שזה נעשה חסדים דאימא. ע"כ הוא סוד אבא, ונעשה חסדים דאימא. והשכינה היא בחי' מלכות הגנוזה ברדל"א, ע"י הצדיקים שעולים לסוד רדל"א, שועתינו קבל וכו', שמבקשים באנא בכח שהוא שם מ"ב. כי התיקון הוא ע"י עבודת ההתבודדות בחי' הן עם לבדד ישכון, בכל רגע בחיים שנמצא בבחי' ב"ע בכל עניני עוה"ו, תלמד עצמך עבודת התבודדות, כי בכל רגע ממש יכולים להתדבק למעלה, כ"ש בעת התפילה, שצריך לבטל כל הבריאה.

לאורייתא דעתיקא סתימאה, דביקות
 אמיתי בעת התפילה ובוה מרגיש
 הדביקות שבכל מצוה ובכל פרט, שזה
 כלליות הקדושה, לא רק להרגיש הארת
 התפילה בבחי' ש"ע, אלא ליחד עצמו
 בשורש כל האורות וכל הצדיקים, ולבקש
 מה' על כל פרט ופרט, בכח ההתבודדות
 העליון. שזהו עבודת צדיקי אמת שבכל עת
 דבקים למעלה להרגיש תענוג השרשי.
 בביאת גוא"צ ברחמים בב"א.

הגוף לג' הרגלים, כמו"ש הקאמרנער שכל
 יחוד שכבר ייחד בשורש ע"י הדיבור, בזה
 משפיע מהראש אל הגוף בלי הפסק. ובלק
 אין לו כח להפסיקם, וכל ישראל זוכים
 לתכלית הקדושה ודבוקים בטוב של
 אלקות, שהרי כל אחד יודע כמה טוב הוא
 לעבוד ה'.

וזה 'שמור שבת קדשך', ע"י שמדבק
 עצמו בדביקות אמת, זוכה

